

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm III. Ad nostram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

& Capitulum iustum impedimentum allegarent, & ideò à se institutos Vicarios defendendos esse dicerent, & ne contra quid attentaretur, ad Sedem Apostolicam appellarent, nihilominus Archiepiscopus processit ad collationem adversus appellationem & ideò Pontif. respondit, Collationes Archiepiscopi revocandas esse, præterquam si inquisita veritate constiterit, quòd Prior & Conventus non iustè impediti, sed malitiosè (vt v. g. redditus Parochiarum vacantiù ipsimet perciperent;) conferre intermiserint.

² Not. vnic. Etiam contra actum, quem quis posset dicere nullum, appellare quis potest, ne fiat. *arg. c. Dilecto. 63. h. tit. & docet hic Abb. n. 5. v. g. ne Archiepiscopus conferat, cum conferendi potestate careat, & hoc casu ostendendum est appellanti, collationem factam esse post appellationem, cum hoc sit fundamentum suæ intentionis, videlicet vt acta post appellationem rescindantur, ita tamen, vt, si in probatione succumbat, seu appareat collationem prius factam esse, nihilominus agere possit per viam nullitatis, vt collatio irrita declaratur tanquam facta à non habente potestatem. Conferunt huc, quæ docet *Bart. in l. Si expressim. n. 2. & 7. ff. hoc tit.**

CAPITULUM II.

Inter:

PARAPHRASIS.

Abbas S. Apollinaris interposuit appellationem ab Archiepiscopo Rhemenfi super omni causa, quæ alioquin coram ipso moveri potest. Hanc appellationem Alex. III. admittendam non esse censet, sed Abbatem ita appellantem arguit. Doctrina huius Capituli intelligetur *infra in c. Consuluit. 18. hoc tit.*

CAPITVLVM III.

Ad nostram.

PARAPHRASIS.

Alexand, III. scribit ad Abbatem S. Petri,

appellationis remedium non ideò inuentum esse, vt Religioso ab ordinis sui obseruantia exorbitanti patrocinium nequitie adferat, quare non obstante, quòd aliquis suorum subditorum appellaret, nihilominus Abbatem iuxta regulæ præscriptum & Ordinis institutionem corrigere & emendare debere.

S V M M A R I V M.

1. Appellatio instituta est pro iniuste grauatis, ideòque in innocentia subsidium, non malitia patrocinium adhibenda.
2. Correctio Religiosi secundum Ordinis Regulam pertinet ad solum Prælatum Regularem, Conuentu non requisito.
3. Episcopus tamen erga non exemptos potest supplere negligentiam Prælati.
4. A correctione Regularis Disciplina non admittitur appellatio.
5. Nisi Prælatus aut Visitator procedendo per modum paterna correctionis ac penitentia in corrigendo modum excedat, & tunc appellatio deuolutiuum non suspensiuum effectum parit.
6. Si alteruter horum in forma iudicii procedit, ante sententiam definitiuam appellatio (præsertim in causis v. sitationis & correctionis) non est recipienda.
7. Limitatur; nisi grauamen inferatur, quod per appellationem à sententia definitiuam reparari non potest. Post sententiam definitiuam recipitur appellatio, quæ tamen etiam in hoc casu tantum parit effectum deuotiuum.
8. Regula canonica est: Appellatio in causa correctionis propter disciplinam regularem, vel Ecclesiasticam seruandam, admittenda non est, nisi modus excedatur.
9. Neque contra utramque illorum audiendi Clerici, vel Religiosi obijcientes prescriptionem.

Not. I. Ex fine, ob quem res instituta est, colligendum, num eius vsus permissus sit nec ne, quare cum appellatio pro iniuste grauatis, ideòque in innocentia subsidium inuenta & instituta sit, non debet in patro-

patrocinium iniquitatis ac malitiæ deseruire. *c. Cum speciali. §. Porro. hoc tit.*

- 2 Not. II. Correctio Religiosi secundum ordinis regulam pertinet ad solum Prælatum Regularem, Conuentu non requisito. ita colligitur ex hoc tituli huius cap. Quando nulla cōuentus mentio fit, & notat *Abb. n. 2. Capra. n. 7.* Verum Episcopus Clericos suos corrigere non debet non adhibito Capituli consilio, *c. Episcopus. 6. causa 15. q. 7.* Præterquam si maiorem & independentem à Capitulo corrigendi potestatem præscripserit. *c. 3. de consuet.* & monet hinc *Abb. & Tolosanus de appellationibus. l. 2. c. 10. n. 9.* His adde, tamen potestas corrigendi Religiosos, sit in regulari Prælato, tamen Episcopum erga non exemptos, supplere posse negligentiam Prælati. *c. Quanto. 7. c. irrefragabili. 13. de off. Ordinarij. Quare dici solet, quod correctio Monachi secundum Regulam primo loco pertinet ad Abbatem.*

- 4 Not. III. A correctione, quæ regularis disciplinæ causa fit, non admittitur appellatio. *c. Reprehensibilis. 26. de off. Ordinarij.* Idemque sentiendum de Clericis secularibus, quod contra disciplinam Ecclesiasticam in visitationibus appellare non debent. *cit. c. Reprehensibilis. c. Licet. 12. de off. Ordinarij. & in Trid. Sess. 13. c. 1. de reformat. & Sess. 22. de reform.* simili ratione apud Romanos à Cenforum correctione seu censura prouocari non poterat, cum ea nec infamiam aliquam irrogaret, sicuti *ex Cicer. pro Cluent.* testatur *Tolos. cit. c. 10. n. 5.*

- 5 Excipe, nisi Prælatus aut Visitator in corrigendo modum excedat contra *c. Irrefragabili. cit.* hoc enim casu appellatio admitti debet. *cit. c. Licet. & c. De priore. 31. hoc tit.* cum Prælatus potestate sua abutatur non minus, quam executor, si limites commissionis excedat. *c. Quod ad. 15. de sent. & re jud.*

Pro maiori huius rei intellectu distingue: vel Prælatus, aut Visitator procedit in forma iudicii, vel per modum paternæ correctionis ac pœnitentiæ. Hoc casu posteriore non potest appellari, nisi modum excedat,

v.g. si ob leuissimam causam subditum torqueat, in carcere detineat, hoc casu aiunt *Bald. & Alexand. de Neuo. hic n. 5.* quod Monachus ex Monasterio conquerendi causa fugere possit, veruntamen in hoc ipso casu appellatio non parit effectum suspensivum, sed tantum devolutivum, ideoque non obstante appellatione Prælatus aut Visitator cognoscere potest de prætenso correctionis excessu, iuxta *Trident. sess. 24. c. 10. de reform. & annotauit Barbosa de off. Episcopi. p. 3. alleg. 72. n. 32.* In priore autem casu refertur, num sententia definitiua lata sit, nec ne, nam ante sententiam definitiuam appellatio, præsertim in causis visitationis & correctionis recipi non debet, *cit. sess. 13. c. 1.*

7 Limita, nisi grauamen inferatur, quod per appellationem à sententia definitiua reparari non potest. v.g. incarcerationio vel excommunicatio, sicuti docet *Nauarr. consil. 2. de appell. edit. 2.* Post sententiam definitiuam appellari potest, ita tamen ut non pariat effectum suspensivum executionis, siue ut nihilominus sententia executioni mandari queat, ut colligitur ex *Trid. sess. 22. c. 1. de reform. & sess. 24. c. 10.* Et tradit *Barbosa loc. cit. Paulus Piassec. in praxi p. 2. c. 3. n. 8. num. 6.* nam Regula Canon. est, quod appellatio in causa correctionis propter disciplinam Regularem vel Ecclesiasticam seruandam admittenda non sit, nisi modus excedatur *cit. cap. Licet. & cit. cap. De priore. h. t.* Quod autem modus excedatur, id non præsumitur, ideoque allegari debet & coram Iudice appellationis probari.

His addendum, quod contra disciplinam & correctionem Ecclesiasticam Clerici non audiantur obijcientes præscriptionem, sicuti Abbas hinc monet in fine Capituli; multo minus Religiosi audiendi sunt, si præscripsisse se velint aduersus disciplinam Regularem, cum jugum obedientiæ, & Regula, quam professi sunt, abiicere nunquam possint.

* * *

f s s a

CAPIT.